

художника Николай Шмиргела, който му обещал да прокара два негови рапортчета в вестник "СОФИЯ", като най-подходящ прогресивен вестник за неговите работи. Други пък го упътили към мен, като му казали, че аз вземам активно участие в вестника и като писателка най-добре ще го разбера, за да може да ни стане сътрудник.

Тогава, в вестник "СОФИЯ" работеха почти всички прогресивни писатели: Теню Стоянов, / от телеграфната ни агенция в Москва /, Стойне Кръстев, / сега в телеграфната ни агенция в Бон /, художника Николай Шмиргела, / сега директор на художествената галерия /, Симеон Игнатиевски, / сега директор на "Музей на град София" /, Ангел Вълчанов, / сега главен режисьор на телевизията /, академика Людмил Стоянов, поета Владимир Русалиев, карикатуриста Илия Бешков и др. Вестникът се редактираше от журналиста Иван Янков с директорството на Стефан Пейков / моя другар /.

С какъв ентузиазъм той разказваше за морето и за град Варна, гдето бе изживял ученическите си години / За пътишествията си и преживяните морски бури, за поетическият си изблик, най-често под грахота на корабните машини и рева на вълните....

После, намерихме една много мила допирна точка - неговата и моята майка са били учителки в поробена Македния и работили за освобождението ѝ като просветници.

Той се живо интересуваше за нашата книжина, за старите ни писатели, за периодичната ни литература. Направи ми впечатление неговата изключителна интелигентност и обширни познания.

Общах му и изпълних обещанието си, като помогнах да се напечатат рапортчетата му и да му се сложи цялото име "Никола Вапцаров", което други не смееха да сторят.

Първият рапортаж - "ГРАДЪТ НА ЮЖНИТЕ НИЛСКИ КРАСАВИЦИ" бе напечатан на 5-ти май 1941 година в брой 624 на вестник "СОФИЯ", а втория - "ЗА СИЛНО ВПЕЧАТЛИТЕЛНИТЕ - ВХОД ЗАБРАНЕН" бе напечатан в брой 636 на 14 юли 1941 година.

След втория рапортаж, обаче, полицията откри името на Никола